மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் துர்நாற்றம் வீசுவது பற்றி எடுத்துக்கூறினார்கள். துர்நாற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் தடுப்பதற்கு அதுசம்பந்தப்பட்ட ஒரு சட்ட முன்வடிவினை இங்கே நிறைவேற்றிய பின்னால்தான் முடியும். அதற்கு முன்னால் துர்நாற்றம் காற்றில் கலக்கின்ற தன்மையை தடுக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட முடியாது. இருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் அறிக்கை பெற்று, நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அவர்கள் வெளியே கொட்டுகின்ற கழிவுப் பொருள்களை மூடிவைக்கஆவன செய்வதற்கு, அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து நடவடிக்கை எடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காலரா கூட அதனால் வந்தது என்று சொன்னார்கள். காலராவுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

(ஆ) தமிழகத்தில் கோமாரி மற்றும் கால், வாய் நோயினால் கால்நடைகள் பாதிக்கப்பெறுவது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் செ. செம்மலை, வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன், என். பழனிவேல், பெ. சு. திருவேங்கடம் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத்தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. செ. செம்மலை : தலைவர் அவர்களே, ''கோமாரி மற்றும் கால் மற்றும் வாய் நோயினால் தமிழகத்தில் பல பகுதிகளில் கால்நடைகள் இறந்துவருவது குறித்த'' அவசரப்பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு சமூகநலத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 22] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

அறிக்கை.

சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு வட்ட பகுதியில் கோமாரி நோய் ஏற்பட்டதாக 29—1—1984 அன்று அறிக்கை பெறப் பட்டு, தக்க தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சுமார் 6 கால்நடைகள் இந்நோயினால் தாக்கப் பட்டன. இறப்பு ஏதுமில்லை. இம் மாவட்டத்தில் மற்ற இடங் களில் நோய் தீவிரமாக இல்லை என்று அறியப்படுகிறது. இருப் பினும் கால்நடை இயக்குநர் நிலையைக் கூர்ந்து கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

2. "மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் வட்டத்தில் கால் நடைகள் 'கோமாரி' நோயினால் அதிக அளவில் பாதிக்கப் பட்டு மரணம் அடைவது குறித்து தகவல் ஏதும் பெறப்பட வில்லை. சமீபத்தில் நிலக்கோட்டை தாலுகா விராலிப்பட்டி கிராமத்தில் கோமாரி நோய் ஏற்பட்டதாக திருமங்கலம், உதவி கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரிடமிருந்து அறிக்கை பெறப் பட்டது. இவ்விடத்தில் 33 பசுக்களும், 18 மாடுகளும் இந் நோயினால் தாக்கப்பட்டதாக தகவல் கிடைத்துள்ளது. இறப்பு எதுவுமில்லை." இந்நோயைப்பற்றி தகவல் கிடைத்ததும் உடனடி யாக இலாகா அதிகாரிகள் நோய் கண்ட இடத்திற்கு விரைந்து சென்று தக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர்.

3. வடஆற்காடு, மதுரை கோவை, செங்கை போன்ற மாவட் டங்களில் ஆங்காங்கே கோமாரி நோய் ஏற்பட்டு கால்நடைத் துறை அலுவலர்களால் நோயின் தன்மை அறிந்து, அதை கட்டுப் படுத்தவும் சிகிச்சை அளிக்கவும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

4. வடஆற்காடு மாவட்டம், ஆற்காடு வேலூர், குடியாத்தம் திருவண்ணாமலை, போளூர் வட்ட பகுதிகளில் அக்டோபர் 1983 நவம்பர், 1983, டிசம்பர், 1983, ஜனவரி 1984 மாதங்களில் 1,117 கால்நடைகள் கோமாரி நோயினால் தாக்கப்பட்டு, 287 கால்நடைகள் இறந்து விட்டதாக தகவல் கிடைத்துள்ளது. இந்நோய் பற்றி 18—10—1983 அன்று தகவல் கிடைக்கப் பெற்றதும் உடனடியாக இலாகா அதிகாரிகள், ஆராய்ச்சியாளர் கள் நோய் கண்ட இடத்திற்கு விரைந்து சென்று, நோயின் தன்மை அறிந்து அதைக் கட்டுப்படுத்தவும் சிகிச்சை அளிக்கவும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்கள்.

5. வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கோமாரி நோய் பரவாமல் தடுக்க 10,000 டோஸ்கள் கோமாரி நோய்த் தடுப்பு மருந்து ரூ. 36,000க்கு வாங்குவதற்கு சாத்தியமாக அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. கோமாரி நோய் பரவியுள்ள இதர மாவட்டங்களிலும் நோய் தடுப்பூசி போட்டு தடுப்பு முறைகளை

உடனடியாக மேற்கொள்ளுமாறு கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறை இயக்குநருக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டு அவர் செயல்புரிந்து வருகிறார்.

6. மேலும், இம்மாநிலத்தில் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் கால், வாய் நோய் தடுப்பதற்கான திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. சிறுபான்மை நடுத்தர உழவர் பெருமக்களின் கால்நடைச் செல்வங்களை காக்கும் பொருட்டு, தமிழக அரசு இந்திய அரசின் ஒத்துழைப்போடு கலப்பின கால்நடைகள் அதிகமுள்ள இடங்களான கோவை, நீலகிரி மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில், சிறுபான்மை உழவர்களின் கால்நடைகளுக்கு 50 சத விகிதம் மானிய விலையில் ஊசி போடப்பட்டது. பிறகு இத்திட்டம், சென்னை, செங்கை, வடஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மற்றும் கன்னியாகுமாரி மாவட்டங்களில் விரிவாக்கப்பட்டது. பாலிவாலண்ட் தடுப்பூசி மருந்து (50 சத விகிதம்) மானியவிலையில் வழங்கப்படுகிறது. தடுப்பூசி மருந்தின் விலையில் பாதி விலை கால்நடை சொந்தக்காரர்களிடம் வசூலிக்கப்பட்டு, மறு பாதி விலையை தமிழக அரசு மற்றும் இந்திய அரசும் சரிசமமாக ஏற்று வருகிறது. நோய் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் மோனோவாலண்ட் தடுப்பூசி மருந்து இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. அதன் முழு விலையையும் தமிழக அரசும் மற்றும் இந்திய அரசும் ஏற்கிறது.

1980–81 முதல் 1982–83 வரை கீழே குறிப்பிட்டுள்ள அளவு தடுப்பூசிமருந்து வாங்கப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வருடம்.	தொகை.	டோஸ்கள்.	
	ரூ.		
1980–81 ..	7,40,000	89,280	(மோனோவாலண்ட்)
		96,040	(பாலிவாலண்ட்)
1981–82 ..	7,40,000	1,06,840	(மோனோவாலண்ட்)
		1,15,150	(பாலிவாலண்ட்)
1982–83 ..	8,76,000	2,74,800	(மோனோவாலண்ட்)
		1,64,000	(பாலிவாலண்ட்)

மேலும் வறட்சி நிவாரணப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் கால், வாய் நோய் தடுப்பு மருந்துகள் வாங்கப்பட்டு இலவசமாக தடுப்பூசிகள் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி போடப்பட்டுள்ளன :—

1981–82	ரூ. 17.35 லட்சம்	..	2,52,500 டோஸ்கள்
1983–84	ரூ. 24.00 லட்சம்	..	6,38,280 டோஸ்கள்

1984 பிப்ரவரி 22] [திருமதி கோமதிசீனிவாசன்]

7. சாதாரணமாக தரம் உயர்த்தப்பட்ட கால்நடைகள், இளங்கன்றுகள் இந்நோயினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, பால் உற்பத்தி குறைய வாய்ப்புண்டு. இளங்கன்றுகள் இறக்கவும் நேரிடலாம். இந நோய் மாடு, ஆடு, பன்றி போன்ற கால்நடைகளில் தோன்றும் கொடிய தொற்று நோய். இந்நோயிற்கு நுண்கிருமிகள் பலவகைப்பட்டன. (O. A. C. Asia I) போன்ற பலவகை உண்டு. ஆகையால் இதற்கான நோய் தடுப்பு முறை மிகவும் சிக்கலானதும் செலவும் மிக்கதானதும் ஆகும். இந்நோய் காற்றோடு கலந்து பரவும், ஆகையினால் மிக அதிகப் படியான கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. நோய் கண்டபின், நோயின் தன்மை குறைப்பதற்கான சிகிச்சை மட்டுமே செய்ய இயலும். நோய் வருமுன் தடுப்பு சிகிச்சை செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கான நோய் தடுப்பு மருந்து இலாகாவினால் தயாரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையினால், தனியார் நிறுவனத்திடமிருந்து வாங்கி உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தனியார் நிறுவனங்கள் அதாவது (Hoechst, Baif Indian Veterinary Research Institute, Bangalore) போன்றவைகள் இம் மருந்தை தயாரித்து வழங்குகின்றனர், ஒரு மாட்டிற்கு உபயோகப் படுத்த ரூ. 4 ஆகும். மாட்டின் சொந்தக்காரர்கள் இம்மருந் தினை விலைக்குப் பெற்று இலாகா அதிகாரிகள் மூலம் தடுப்பு சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. சிறு விவசாயிகள், நிலமற்றோர் போன்றவர்களின் தேவைக்காக அரசு மத்திய அரசின் உதவியுடன் பாதிவிலை, பாதி மான்யமாக நோய் தடுப்பு மருந்து வழங்கப் படுகிறது.

8. மேலும் தேசிய பால் பண்ணை வாரியத்தினால், 1983–84 ஆம் ஆண்டு முதல் 1989–90 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள ஏழாண்டுக் காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், பெரியார் மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் கால்நடைகளுக்கு கோமாரி நோயற்ற மண்டலம் (Foot and Mouth Diseas Free Zone) ஒன்று ஏற்படுத்த ரூ. 2,000 இலட்சங்கள் செலவின மதிப்பீட்டில் செயல் படுத்தும் திட்டத்திற்கு மாநில அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவினத்தில் தேசியபால் பண்ணை வாரியம் ரூ. 1,800.36 இலட்சங்களும், இம்மாநில அரசு ரூ. 199.64 இலட்சங்களும் ஏற்று செலவீனம் பகிர்ந்து கொள் ளும், இந்தத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டில் செயல்படுத்துவதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 34.00 இலட்சங்கள் மதிப்புள்ள கால் நடைகள், கோமாரி நோயினால் ஏற்படும் மரணத்தில் இருந்து காப்பாற்றப்படும் என்று கருதப்படுகிறது.

[1984 பிப்ரவரி 2

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் வைத்துள்ள விவர அறிக்கையில் நோய் வந்த பின் நோயின் தன்மையை குறைப்பதற்கான சிகிச்சை மட்டுமே செய்ய இயலும். நோய் தடுப்பு முறை மிகவும் சிக்கலானது. செலவு மிக்கதானது என்றும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், தடுப்பு மருந்துகளுக்காகும் செலவு அதிகமாகும். அதை கால்நடைச் சொந்தக்காரர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது சிக்கலாக இருக்கிறது என்பதை அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையில் கால்நடை உரிமையாளர்கள் அந்த மருந்துகளைக் கூட விலைக்கு வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மருத்துவருடைய உதவி சரியான நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட கால் நடைகளை மருத்துவமனைக்குக் கூட அழைத்துச் செல்ல அவர்களால் முடிவதில்லை. எனவே அதைக் கருத்தில் கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தற்போது இயங்கி வருகிற மாவட்டத் தலைமையிடத்தில் உள்ள மொபைல் யூனிட் நடமாடும் மருத்துவ ஊர்தியை கிராமங்களுக்குச் சென்று, கால்நடைகளை பரிசோதிக்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வார்களா என்பதையும், ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும், கால்நடை மருத்துவர்களை கிராமங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே கால் நடைகளுக்கு இப்படி தொற்று நோய் வருவதைப் பரிசோதிப்பதற்கு துறையினரை அறிவுறுத்த முன் வருவார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தடுப்பு மருந்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்ற வீதத்தில், தடுப்பு மருந்து கொடுக்கப்படுகின்றது. வியாதி வந்ததற்குப் பிறகு தான் தடுப்பு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு இல்லை. வியாதி வருவதற்கு முன்பும் தடுப்பு மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் மருந்துகளை வாங்கிக் கொடுத்தும், தற்போது மருந்து போட முடியாத வகையில் மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட மருத்துவர்கள் எந்த இடத்தில் வேலை செய்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தையும் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவாரேயானால், நிச்சயமாக அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற் கொள்ளும். மேலும் நடமாடும் மருத்துவ மனையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் கிராமங்களில் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 22]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையில், மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட வியாதி இல்லை என்று அதிகாரிகள் குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை நிலையில், வேடசந்தூர் பகுதியில், வட மதுரை, வெல்லம்பட்டி, குஜிலியம் பாறை போன்ற ஊர்களில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கால்நடைகள் சமீபத்தில் 10 தினங்களுக்குள்ளே இறந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தடுப்பு மருந்துகளை வைப்பதற்காக அங்கே குளிர் பதன சாதனங்கள் தேவைப்படுகிறது என்று அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே வேடசந்தூர் பகுதிக்கு அந்த நோயைத் தடுக்க, மாவட்ட அளவில் உள்ள அதிகாரிகளை வற்புறுத்துவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையிலே மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் வட்டத்தில் கால்நடைகள் 'கோமாரி' நோயினால் அதிக அளவில் பாதிக்கப்பட்டு மரணம் அடைவது குறித்து தகவல் ஏதும் பெறப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது போன்று நிலக்கோட்டை தாலுக்கா, விராலிப்பட்டி கிராமத்தில் கோமாரி நோய் ஏற்பட்டதாக திருமங்கலம், உதவி கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரிடமிருந்து அறிக்கை பெறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் 33 பன்றிகளும், 18 மாடுகளும் இந் நோயினால் தாக்கப்பட்டதாக தகவல் கிடைத்துள்ளது. இறப்பு ஏதுமில்லை என்று இந்த விவர அறிக்கையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கால்நடைகள் இறந்து இருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அதிகாரிகளை அனுப்பச் சொல்லி, அதனுடைய விவரத்தை அறிந்து வரச் சொல்லி, அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

அடுத்து, இந்த தடுப்பு மருந்துகளை குளிர் பதன இயந்திரத்தில் வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த இயந்திரங்கள் வேடசந்தூர் போன்ற இடங்களில் காணப்படுவதில்லை என்றும், அந்த மருந்துகளை வைப்பதற்காக குளிர் பதன இயந்திரங்கள் வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளை நல்ல முறையில் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும். பாதுகாப்பாக வைத்து கால்நடைகள் பாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் அதைக் கொடுத்து, நல்ல முறையில் அவைகளை பராமரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் குளிர் பதன இயந்திரங்கள், ஒவ்வொரு மாவட்டவாரியாகவும், ஒவ்வொரு

தாலுக்கா வாரியாகவும கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அநத விதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேடசந்தூர் என்ற இடத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கி கிறார்கள். நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுகளை அரசு கவனித்து, அந்த மருந்துகளை பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கான குளிர் பதன இயந்திரங்களை வைக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளும்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கால்நடைகளுக்கு கோமாரி நோய் ஏற்பட்டு இன்றைய தினம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,117 கால்நடைகள் பாதிப்புக்கு உள்ளானதாகவும், சுமார் 287 கால் நடைகள் இறந்து விட்டதாகவும், அதேபோல் மதுரை மாவட்டத் தில் 51 கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளதாகவும் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நம்முடைய அரசு 36 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தொகை போதுமானதாக இல்லை. கால்நடை கள் என்பது பொதுவாக ஒரு தேசிய சொத்தாக இருந்து கொண் டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தால், அதற்காக ஏற்படும் செலவு களையும், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைப் போக்குவதற் காகவும் முழுக்க முழுக்க அரசே அந்தச் செலவுகளை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். இல்லை என்று சொன்னால் கிராமப் புறத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய மாடு களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் மருந்து வாங்கிக் கொடுத்து, அவை களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. அதற்காக மத்திய அரசு கூட ஒரு பாதியை மானியமாக கொடுப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே முழுத் தொகையையும் கால் நடைகளுக்கு ஏற்படும் அந்த விளைவு களைப் போக்குவதற்காக அரசே ஏற்று, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும். இதன் காரணமாக பால் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் நம்முடைய இன்றைய தேவையைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து இந்த அறிக்கையில் இன்னொன்றையும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். தேசிய பால் பண்ணை வாரியத்தினால் 1983–84 ஆம் ஆண்டு முதல் 1989–90 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள ஏழாண்டுக் காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் கோமாரி நோயைத் தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக் கப்பட்டு வருகின்றது என்றும், அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இது நிறைவு செய்யப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் போடப்பட்டிருந் தாலும், இன்றைக்கு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங் களை அரசு செய்வதற்காக, நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இந்தக் காரியங் களை ஆற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 22] [திரு. என். பழனிவேல்]

அத்தோடு, இன்றைக்கு கிராமங்களில் செல்லுகின்றபோது, கால்நடைகளைக் கவனிக்க சரியான டாக்டர்கள்..........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வியாகக் கேட்காமல், சொற்பொழிவு போல் பேசக்கூடாது. அடுத்து உறுப்பினர் திருவேங்கடம்.

*திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அளித்துள்ள விவர அறிக்கையில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட கால் நடைகளின் எண்ணிக்கை 1,117 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல. அதேபோன்று 287 கால்நடைகள் இறந்திருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரமும் சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல. காரணம் என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 21 தொகுதிகளிலும் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் இந்த வியாதி பரவியிருக்கிறது. இது எல்லா எம். எல். ஏ.க்களுக்கும் தெரியும். அப்படி இருந்தும் சரியான மருந்துகள் இல்லை. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மருத்துவர்களைக் கேட்டால் வேப்ப எண்ணையைத் தடவிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகின்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படியானால் அந்த வேப்பெண்ணையை அரசாங்கமே வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கலாம் என்று நாங்கள் சொன்னோம். மேலும் கால்நடை மருத்துவமனைகளில் போதிய அதிகாரிகள் இல்லாமல், காலி இடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டே இதைப்பற்றி நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நினைவு படுத்தியிருக்கிறேன். எனவே இந்த நோயைத் தடுப்பதற்கும், குறைந்த விலையில் தகுந்த மருந்துகளைக் கொடுக்கவும், தகுந்த அதிகாரிகளைப் போடவும், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11–00)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1,117 கால்நடைகள் கோமாரி நோயால் தாக்கப்பட்டு, அதில் 287 கால்நடைகள் மறைந்து விட்டதாக இங்கே விவர அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது தவறான தகவல் என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விவரத்தின் அடிப்படையில் தான், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கேள்விகளுக்கு பதில் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேண்டுமானால் மறுபடியும் அதிகாரிகளை அந்த இடத்திற்கு அனுப்பி, அப்படி இன்னும் அதிகமான கால்நடைகள் இறந்திருந்தால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக அரசு மேற்கொள்ளும். மேலும், பல இடங்களில் மருந்துகள் தட்டுப்பாடு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற் கொள்ளும்,

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்